

POSTANOWENIE

Warszawa, 10 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Michał Rozbiewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 8 czerwca 2026 r. przez wykonawcę **Budimex S.A. w Warszawie**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie**

p o s t a n a w i a :

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze.
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz odwołującego Budimex S.A. w Warszawie kwoty 18 000 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych), stanowiącej 90 % kwoty wpisu uiszczonego przez odwołującego od odwołania.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:

U z a s a d n i e n i e

PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie („Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 793), zwanej dalej: „Pzp”, którego przedmiotem jest „Rozbudowa Ośrodka Szkolenia Zawodowego Straży Ochrony Kolei oraz Hodowli i Tresury Psów Służbowych w Zbąszyniu”, numer referencyjny postępowania: 0909/IOFZP/01651/01711/26/P, zwane dalej „Postępowaniem”.

Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 28 maja 2026 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 364766-2026 (OJ S 101/2026). Szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwotę wskazaną w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp dla zamówień sektorowych na roboty budowlane.

8 czerwca 2026 r. wykonawca Budimex S.A. w Warszawie (zwany także „Odwołującym”) wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące Postępowania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 8 ust. 1 Pzp w zw. z art. 5 i art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795, dalej „KC”) w zw. z art. 647 i art. 354 § 2 KC w zw. z art. 431 oraz art. 16 Pzp poprzez ukształtowanie postanowień wzoru umowy w sposób naruszający przepisy Pzp i KC, w szczególności z przekroczeniem granic swobody umów, zasad współzycia społecznego oraz rozłożenia ryzyka kontraktowego pomiędzy stronami umowy o roboty budowlane, wskutek niejednoznacznego i wewnętrznie sprzecznego określenia zasad odbioru robót, które umożliwiają Zamawiającemu odmowę odbioru robót w przypadku stwierdzenia w toku czynności odbiorowych wad nieistotnych;

2) art. 8 ust. 1 Pzp w zw. z art. 5 i art. 353¹ KC w zw. z art. 647 KC w zw. z art. 453 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 Pzp poprzez ukształtowanie postanowień wzoru umowy w sposób naruszający przepisy Pzp i KC w szczególności z przekroczeniem granic swobody umów, zasad współzycia społecznego oraz rozłożenia ryzyka kontraktowego pomiędzy stronami umowy o roboty budowlane, wskutek przyznania Zamawiającemu prawa do żądania ponownego wykonania przedmiotu zamówienia;

3) art. 436 pkt 3 Pzp w zw. z art. 483 i art. 353¹ KC oraz z art. 8 i 16 Pzp poprzez ukształtowanie postanowień wzoru umowy w sposób naruszający przepisy Pzp i KC w szczególności z przekroczeniem granic swobody umów, zasad współzycia społecznego oraz rozłożenia ryzyka kontraktowego pomiędzy stronami umowy o roboty budowlane, wskutek zaniechania ustalenia maksymalnego poziomu kar umownych, których Zamawiający może żądać od wykonawcy.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu zmiany treści specyfikacji warunków zamówienia („SWZ”) w sposób wskazany w uzasadnieniu odwołania.

Odwołujący wskazał, że jest przedsiębiorcą działającym na rynku budownictwa kubaturowego i zamierza złożyć ofertę w Postępowaniu. Uznał, że w przypadku złożenia atrakcyjnej pod względem cenowym i jakościowym oferty ma realną możliwość uzyskania zamówienia. Stwierdził, że wskutek działań i zaniechań Zamawiającego może ponieść szkodę w postaci braku możliwości złożenia oferty w Postępowaniu, gdyż Zamawiający ukształtował postanowienia SWZ z naruszeniem granic swobody umów, zasad współzycia społecznego oraz rozłożenia ryzyka kontraktowego pomiędzy stronami, co w istotny sposób ogranicza krąg potencjalnych oferentów.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

15 czerwca 2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w treści której wniósł o oddalenie odwołania w całości.

10 lipca 2026 r. Odwołujący złożył pismo procesowe, w treści którego zawarł oświadczenie o cofnięciu odwołania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Żaden podmiot nie zgłosił przystąpienia do postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 520 ust. 1 Pzp odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy. Art. 520 ust. 2 Pzp stanowi, że cofnięte odwołanie nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem odwołania do Prezesa Izby.

Odwołujący w piśmie z 10 lipca 2026 r. jednoznacznie oświadczył, że cofa odwołanie wniesione w niniejszej sprawie. Cofnięcie odwołania nastąpiło na 3 dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia z udziałem stron.

Jak podkreśla się w doktrynie, odwołujący jest dysponentem wniesionego przez siebie odwołania, co przejawia się również w uprawnieniu do jego wycofania. Krajowa Izba Odwoławcza nie bada i nie ocenia przyczyn cofnięcia odwołania. Weryfikacji podlega wyłącznie formalna skuteczność złożenia oświadczenia o jego cofnięciu. Skuteczne cofnięcie odwołania jest wiążące dla Krajowej Izby Odwoławczej. Ponadto cofnięcie odwołania nie wymaga zgody pozostałych stron i uczestników postępowania.

Zgodnie z art. 568 pkt 1 Pzp Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania.

W niniejszej sprawie ziszczyły się przesłanki do zastosowania tego przepisu. Odwołujący skutecznie wycofał odwołanie, co rodzi konieczność umorzenia postępowania odwoławczego. Tym samym Izba na podstawie art. 568 pkt 1 Pzp w zw. z art. 520 Pzp postanowiła o umorzeniu postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 557 Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego.

W niniejszej sprawie postępowanie odwoławcze zostało umorzone w całości na skutek cofnięcia odwołania przed otwarciem rozprawy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, na który został wyznaczony termin rozprawy lub posiedzenia z udziałem stron lub uczestników postępowania odwoławczego. W konsekwencji zastosowanie znalazł § 9 ust. 1 pkt 3 lit. a) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z

2020 r. poz. 2437).

Mając na względzie powyższe, Izba nakazała zwrócić na rzecz Odwołującego 90 % kwoty wpisu uiszczonego od odwołania. Odwołujący uiścił wpis w wysokości 20 000 zł, a zatem do zwrotu pozostaje kwota 18 000 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący: